

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę rodzinną,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2010 r.,

zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 marca 2010 r.,

**oddala zażalenie.**

### Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez pełnomocnika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, od wyroku tego Sądu z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. bez wcześniejszego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku (art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik organu rentowego wniósł o uchylenie zaskarżonego nim postanowienia, zarzucając naruszenie art. 387 § 3 w związku z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. przez założenie niezłożenia przez niego wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu drugiej instancji oraz niezastosowanie art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. „co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia, że wniosek ten nie został skutecznie złożony”. Podważając to ustalenie stwierdził, że w dniu 9 listopada 2009

r. sporządził, a w dniu 10 listopada 2009 r. wysłał wniosek o doręczenie wyroku z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie o rentę rodzinną wraz ze sporządzonym uzasadnieniem, a po zapoznaniu się z jego treścią złożył skargę kasacyjną w dniu 9 lutego 2010 r. Jako dowód nadania wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku wskazał zbiorcze zestawienie nadawcze przesyłek z dnia 10 listopada 2009 r., przy czym jednocześnie podniósł, że przedmiotowy wniosek zawierał omyłkę pisarską (oczywistą) polegającą na błędnym podaniu sygnatury akt sprawy – III AUa 785/09 zamiast III AUa 786/09. W ocenie skarżącego, opartej na rozstrzygnięciu Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 20 listopada 2008 r., I UZ 28/08, mylne oznaczenie pisma ani inne oczywiste niedokładności nie powinny być stanowić przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym (art. 130 §1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej została ograniczona terminem biegnącym od dnia doręczenia stronie skarżącej objętego nią orzeczenia z uzasadnieniem (art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c.). Uzyskanie niezbędnego do rozpoczęcia biegu terminu do złożenia skargi kasacyjnej doręczenia wymaga skutecznego złożenia wniosku, gdyż sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji – w wypadku oddalenia apelacji – następuje tylko wówczas, gdy strona zażądała doręczenia jej wyroku z uzasadnieniem (art. 387 § 1 k.p.c.), a jego doręczenia dokonuje się tylko tej stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia (art. 387 § 3 k.p.c.). Regulację zawartą w art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. należy rozumieć w ten sposób, że termin dwumiesięczny liczony jest od doręczenia orzeczenia dokonanego w sposób prawidłowy, tj. zgodnie z wymaganiami przewidzianym w art. 387 § 1 i 3 k.p.c. To oznacza, że gdy strona z takim żądaniem nie wystąpiła, termin do wniesienia skargi kasacyjnej nie rozpoczyna biegu (por. aktualne mimo zmiany stanu prawnego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNAPUS 1997, nr 14, poz.254; z dnia 29 kwietnia 1997 r., II UZ 19/97, OSNAPUS 1998, nr 4, poz. 137; z dnia 2 czerwca 1997 r., I PKN 136/97, OSNAPUS 1998, nr 2, poz. 44 oraz z dnia 11 lutego 1997

r., II CZ 2/97; z dnia 10 lutego 1997 r., II CZ 2/97; z dnia 23 stycznia 1997, I CZ 28/96; z dnia 28 listopada 2001 r., II UZ 84/01, niepublikowane).

Podstawa faktyczna zaskarżonego postanowienia sprowadzająca się do ustalenia, że pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie E. K. o rentę rodzinną, oznaczonej sygnaturą III AUa 786/09 nie została obalona w postępowaniu wywołanym zażaleniem. Zbiorcze zestawienie przesyłek nadanych w tym dniu przez Oddział, uwzględniające nadanie pisma do Sądu Apelacyjnego, jednak bez jego oznaczenia sygnaturą sprawy, do której było kierowane, nie spełnia funkcji wykazania twierdzonego przez skarżącego faktu, natomiast przegląd akt sprawy Sądu Apelacyjnego oznaczonej sygnaturą III AUa 785/09 ujawnił, że w dniu 10 listopada 2009 r. w tej właśnie, a nie innej sprawie nadany został wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku. Wniosek nie zawierał oznaczenia stron, a jedynie sygnaturę sprawy i datę wyroku.

Mylne oznaczenie wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku, polegające na błędnym oznaczeniu sygnatury sprawy, które spowodowało niebudzące zastrzeżeń włączenie tego pisma do innej sprawy, nie może być rozpatrywane jako wada nie stanowiąca przeszkody do nadania mu biegu i rozpoznania w trybie właściwym (art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c.). W postanowieniu z dnia 20 listopada 2008 r. (I UZ 28/08, niepublikowane) Sąd Najwyższy wyraził wprawdzie pogląd, że wskazanie we wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem błędnej sygnatury akt sprawy, której ten wniosek dotyczy, może być potraktowane jako inna oczywista niedokładność w rozumieniu art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. i nie stanowi przeszkody do nadania temu pismu biegu, lecz stanowisko to zostało wyrażone w innym stanie faktycznym; wniosek dotyczący sporządzenia uzasadnienia wyroku i doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem odwoływał się do sygnatury innej sprawy tej samej wnioskodawczyni, w której uzasadnienie wyroku zostało już wcześniej sporządzone i doręczone.

W konsekwencji nedoręczenia stronie skarżącej uzasadnienia wyroku zaskarżonego skargą kasacyjną, zarzuty zażalenia odnośnie do naruszenia art. 387

§ 3 w związku z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. okazały się bezpodstawne. Uwzględniając to, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 394<sup>1</sup> § 3 w związku z 398<sup>14</sup> k.p.c.).